

روز پنجم: یکشنبه هفته دوم

پس چنانکه روح القدس می گوید: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او در روز امتحان در بیابان.» عبرانیان ۳: ۷-۸

این متن به واقعه‌ای اشاره دارد که در اعداد ۲۰: ۱-۱۳ اتفاق افتاده است. اسرائیل در بیابان بود و آبی برای نوشیدن نداشت و به همین خاطر شروع به مجادله با موسی کردند و گفتند که می‌بایست زودتر با برادرانشان می‌مردند (اعداد ۱۱) به جای اینکه اینجا از تشنگی تلف شوند. وقتی موسی و هارون به حرفهای قوم گوش کردند، به حضور خدا رفته و در مقابل او با صورتهایشان به خاک افتادند. خداوند با آنها ملاقات کرد و به موسی دستورالعملی داد و گفت که چگونه آب را از صخره برایشان فراهم خواهد کرد. متأسفانه زمانیکه موسی برای انجام دادن دستور خداوند به مقابل قوم رفت، آنطوری که خداوند گفته بود با ایمان عمل نکردند و قدوسیت خداوند را آنطوری که به آنها گفته بود نشان ندادند (اعداد ۲۰: ۱۲) و به خاطر این ناطاعتی موسی و هارون دیگر نمی‌توانستند وارد سرزمین وعده شوند. در واقع به دلیل عصیان و بی‌ایمانی، هیچکدام از افراد آن نسل نتوانستند وارد سرزمین موعود شوند. سرزمین وعده مکانی بود که آنها می‌توانستند در خداوند به آرامش برسند (عبرانیان ۳: ۱۱) ولی در عوض تمامی آنها در بیابان مردند و فرزندان آنها که رشد کرده و نسل بعدی قوم اسرائیل محسوب می‌شدند، نتوانستند به آرامشی که خداوند وعده داده بود وارد شوند.

امروز روح القدس از طریق کلام خداوند با ما صحبت می‌کند. اگر کلام خدا را بخوانیم ولی اطاعتش نکنیم، مانند اسرائیلی می‌شویم که به خداوند ایمان نداشت. اگر به صدای خداوند گوش نکنیم، آهسته آهسته قلبمان سخت می‌شود و اگر قلبمان سخت شود دیگر قادر نخواهیم بود به آرامش خداوند وارد شویم. در زمان موسی، سرزمین نمایانگر آرامشی بود که خدا برایشان فراهم می‌ساخت. بخشی از آن آرامش توسط سرزمینی فراهم می‌شد که شیر و عسل در آن جاری بود و خداوند در مرکز آن سکونت داشت. هرچند ما اکنون آرامشی که به قوم اسرائیل وعده داده شده بود را به واسطه صلحی که از طریق خون عیسی جاری شد و حضور ابدی روح در قلبمان تجربه می‌کنیم ولی این آرامش زوایای عمیق‌تری نیز دارد. زمانیکه وارد آسمان و زمین جدید و شهری که خداوند برایمان فراهم ساخته شویم، تحقق نهایی آن وعده را خواهیم دید (مکاشفه ۲: ۲-۴) و او را چنانکه هست مشاهده خواهیم نمود (اول یوحنا ۳: ۲). پس اگر گناهانمان را اعتراف کنیم، او آمین و عادل است تا آنها را ببخشد و ما را از تمام ناعدالتیهایمان پاک کند (اول یوحنا ۱: ۹). اگر گناهانمان را اعتراف کنیم، قلبمان نرم می‌ماند و می‌توانیم به آرامشی که مسیح برایمان فراهم ساخته است وارد شویم.

ما به عنوان ایمانداران این حق را داریم که به حضور خداوند که همان آرامش واقعی است، وارد شویم. ما همچنین این حق ویژه را داریم تا به دیگران کمک کنیم که وارد این آرامش شوند، هم ایمانداران و هم بی‌ایمانان. تمامی ما گناهکاریم و گاهی وارد مشکلاتی می‌شویم و پس از آن دیگر آرامشی را حس نمی‌کنیم. نویسنده‌ی عبرانیان می‌گوید مراقب باشیم و یکدیگر را نصیحت کنیم تا هیچکس با فریب گناه، سخت‌دل نشود (عبرانیان ۳: ۱۲-۱۳).

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

عبرانیان ۳: ۷-۱۹

پرسشها برای اندیشیدن:

چطور می‌توانیم قلب‌هایمان را نرم و پاسخگو به خداوند نگه داریم؟

چطور می‌توانیم دیگران را به وارد شدن به آرامشی که مسیح فراهم می‌کند تشویق کنیم؟

دعا:

ای پدر بخشنده! لطفاً کمکمان کن تا قلب خودمان را بشناسیم و نشانمان بده که آیا در آن گناهی هست یا نه تا بتوانیم به حضور تو بیاییم و آمرزیده شویم و با بخشش تو وارد آرامشی شویم که توسط قربانی مسیح برایمان فراهم ساختی. باشد که با زندگیمان در حضور مسیح، تو را جلال دهیم، آمین!